

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sposób, w jaki został określony skład osoby prawnej, o której mowa w ust. 10 nowego art. 25 Ley de Propiedad Intelectual (ustawy o własności intelektualnej), jest zgodny z dyrektywą 2001/29/WE⁽¹⁾ lub, bardziej ogólnie, z ogólnymi zasadami prawa Unii Europejskiej?
- 2) Czy okoliczność, że w przepisach krajowych przyznano wspomnianej osobie prawnej uprawnienia do żądania przedstawienia informacji, w tym informacji dotyczących rachunkowości, od osób, które zwracają się do niej z wnioskiem o wydanie zaświadczenia o zwolnieniu z obowiązku zapłaty rekompensaty z tytułu kopii na użytek prywatny, jest zgodna z dyrektywą 2001/29/WE lub z ogólnymi zasadami prawa Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. 2001, L 167, s. 10).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 maja 2021 r. – Confederación Nacional de Autoescuelas (CNAE) i in. / Asociación para la Defensa de los Intereses Comunes de las Autoescuelas (AUDICA) i in.

(Sprawa C-292/21)

(2021/C 329/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Administración General del Estado, Confederación Nacional de Autoescuelas (CNAE), UTE CNAE-ITT-FORMMASTER-ECT

Druga strona postępowania: Asociación para la Defensa de los Intereses Comunes de las Autoescuelas (AUDICA), Ministerio Fiscal

Pytania prejudycjalne

Czy przepis krajowy, na podstawie którego udzielenie zamówienia na prowadzenie kursów uświadamiających i reedukacyjnych w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego w celu odzyskania punktów związanych z prawem jazdy powinno nastąpić w drodze koncesji na świadczenie usług publicznych, jest zgodny z dyrektywą 2006/123/WE⁽¹⁾ lub ewentualnie z innymi przepisami lub zasadami prawa Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, S. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov (Rumunia) w dniu 10 maja 2021 r. – S.C. Techno-Gaz K.F.T. PAKS / U.A.T. Comuna Dalnic

(Sprawa C-298/21)

(2021/C 329/11)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Braşov

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę o wznowienie postępowania i strona pozwana w pierwszej instancji: S.C. Techno-Gaz K.F.T. PAKS

Strona przeciwna w postępowaniu o wznowienie postępowania i strona powodowa w pierwszej instancji: U.A.T. Comuna Dalnic

Pytanie prejudycjalne

Czy zasada swobody świadczenia usług ustanowiona w art. 56 TFUE, art. 25 dyrektywy 2004/18 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r.⁽¹⁾, oraz zasada wolnej i uczciwej konkurencji między wykonawcami i zasada proporcjonalności, które to zasady są nieodzownie związane z prawem Unii Europejskiej, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym w dziedzinie zamówień publicznych, takim jak przepisy rumuńskie przewidziane w art. 96 ust. 1 [Hotărârea Guvernului – dekretu rządu] nr 925/2006, który stanowi, że w przypadku gdy niektóre części umowy o udzielenie zamówienia publicznego mają być wykonane przez jednego lub więcej podwykonawców, przedstawione umowy muszą być zgodne z ofertą i stanowią integralną część umowy o udzielenie zamówienia publicznego, jako załącznik, interpretowanej w ten sposób, że usługi zlecone w ramach podwykonawstwa muszą być świadczone w takiej samej wartości/za taką samą cenę jak cena uzgodniona w umowie głównej w odniesieniu do danych usług?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. 2004 L 134, s. 114).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea (Rumunia) w dniu 11 maja 2021 r. – Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Bihor, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Sălaj / YF, KP, OJ, YS, SL, DB, SH

(Sprawa C-301/21)

(2021/C 329/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Bihor, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Sălaj

Druga strona postępowania: YF, KP, OJ, YS, SL, DB, SH

Inni uczestnicy postępowania: Tribunalul Cluj, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy, o których mowa w art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾, gwarantujące postępowanie sądowe dla „wszystkich osób, które uważają się za pokrzywdzone w związku z naruszeniem wobec nich zasady równego traktowania”, jak również te zawarte w art. 47 akapit pierwszy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, które gwarantują każdemu prawo do „skutecznego środka prawnego [i] sprawiedliwego rozpatrzenia jego sprawy”, należy interpretować w taki sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak ten, o którym mowa w art. 211 lit. c Legea dialogului social nr. 62/2011 (rumuńskiej ustawy nr 62/2011 regulującej dialog między partnerami społecznymi), który przewiduje, że trzyletni okres na wniesienie powództwa o odszkodowanie rozpoczyna bieg „od dnia powstania szkody”, niezależnie od tego, czy powodowie posiadali wiedzę o wystąpieniu szkody (i jej zakresie)?
- 2) Czy przepisy, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, a także te zawarte w art. 3 ust. 1 lit. c) in fine dyrektywy [2000/78] należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak ten zawarty w art. 1 ust. 2 Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (rumuńskiej ustawy ramowej nr 330 z dnia 5 listopada 2009 r. w sprawie jednolitych wynagrodzeń pracowników opłacanych przez Skarb Państwa), zgodnie z interpretacją wyroku nr 7/2019 (opublikowanego w Monitorul Oficial al României – Dzienniku Urzędowym Rumunii – nr 343/06.05.2019), wydanego przez Înalta Curte de Casație și Justiție (rumuński najwyższy sąd kasacyjny) przy rozstrzygnięciu apelacji w interesie prawa, w okolicznościach, w których powodom nie przysługiwało ustawowe prawo do żądania podwyższenia wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia w momencie obejmowania stanowiska sędziego w dacie następującej po wejściu w życie ustawy [nr] 330/2009, stanowiącej akt prawny wyraźnie przewidujący, że prawami w zakresie wynagrodzenia są i pozostają wyłącznie te przewidziane w [rzeczonej] ustawie, co doprowadziło do powstania dyskryminacji w zakresie wynagrodzenia względem ich kolegów, opartej również na kryterium wieku, co w rzeczywistości oznacza, że tylko